

иска да ги умъртви отъ ревността си къмъ Израилевитъ и Юдинитъ синове, —) (3) Давидъ прочее рече на Гаваонцитъ: Що да ви направя? и съ какво да направя умилостивение за да благословите бнаследнето Господне? (4) А Гаваонцитъ му рекоха: Ний нито за сребро нито за злато работа имаме съ Саула или съ домътъ му, нито искаме да умъртвимъ за насъ чловѣкъ отъ Израиль. И рече: Каквото речете ще ви направя. (5) И отговориха на царя: На чловѣка който ни погуби, и който ухитри да ни истрѣби щото да не сѣдѣствуваме въ никой отъ прѣдѣлитъ на Израиль, (6) нека се прѣдадатъ намъ седмъ чловѣци отъ синоветъ му, и ще ги обѣсимъ прѣдъ Господа въ Гавая градъ на Саула избравниитъ Господеви. И рече царь: Азъ ще ги прѣдамъ.

(7) Мемфивостей, обаче, синътъ на Ионатана Сауловътъ синъ, пожела царь дзаради клѣтвата Господня поменду имъ, между Давида и Ионатана Сауловътъ синъ. (8) И зѣ царь двамата синове на Ресфа дѣщерата на Аия, които роди Саулу, Армония и Мемфивостей, и петината синове на Михала дѣщерата на Саула, които роди на Адриила Веразлаевътъ синъ Меолатиниътъ, (9) та ги прѣдаде въ рѣцѣтъ на Гаваонцитъ; и обѣсиха ги на хълмътъ прѣдъ Господа. И паднаха купно и седмътъ та се умъртвиха въ първитъ дни на жетвата, въ началото на жетвата на ечимикътъ. (10) А Ресфа дѣщерата на Аия зѣ врѣтиче та си го постана на канарата, щотъ начало на жетвата додѣ капнах на тѣхъ вода отъ небето, и не оставяше небеснитъ птици да се прикоснатъ до тѣхъ дѣна, нито горскитъ звѣрове нощи.

(11) И извѣсти се Давиду онова което направя Ресфа дѣщерата на Аия, Сауловата наложница. (12) И отиде Давидъ та зѣ Сауловитъ кости и коститъ на Ионатана сина му отъ мажнитъ на Явись-галаадъ, които ги бѣха откраднали отъ улвата на Ветсанъ, дѣто ги бѣха обѣсили Филистимцитъ въ който день Филистимцитъ бѣха умъртвили

Саула въ Гелвудъ, (13) и възведе отъ тамъ коститъ на Саула и коститъ на Ионатана сина му; и събраха коститъ на обѣсненитъ. (14) И заровиха коститъ на Саула и на Ионатана сина му въ Вениаминовата земя въ Сила, въ гробътъ на Киса отца му, и направиха всичко що заповѣда царь. И слѣдъ това умилостиви се Богъ къмъ земята. (15) И направиха пакъ бой Филистимцитъ противъ Израиль; и слѣзе Давидъ и работъ му съ него та направиха бой противъ Филистимцитъ; и умори се Давидъ. (16) А Исви-венонъ, който бѣше отъ чадата на Рафа, на когото копнето тежеше триста мѣдни силки, който бѣше прѣпасанъ съ новъ мечъ, имаше намѣрение да умъртви Давида. (17) Помогна му обаче Авсей Саруиниътъ синъ та порази Филистимца и го умъртви. Тогазъ мажнитъ на Давида клѣха му се и рекоха: Да не изгъзешъ вече съ насъ на бой, за да не угасишъ освѣтитото на Израиль.

(18) И слѣдъ това станъ пакъ бой съ Филистимцитъ въ Гетъ, въ който Сивеухай Хусатенитъ умъртви Сафа, който бѣ отъ чадата на Рафа. (19) И пакъ станъ бой въ Гетъ съ Филистимцитъ; и Елхананъ синътъ на Яре-орегима, Витлеемецътъ, умъртви обратитъ на Голиаъ Гетецътъ; и дървото на копнето му бѣ като кросно на тъкачъ. (20) Станъ пакъ бой въ Гетъ; и имаше единъ мажъ великотѣлесенъ, и прѣститъ на рѣцѣтъ му и прѣститъ на нозѣтъ му бѣха шесть и шесть, двадесетъ и четири на четъ, още и той бѣ роденъ на Рафа; (21) и унищожи Израиль; а Ионатанъ синътъ Уна Самая братътъ на Давида го порази. (22) Тѣзи четирмата се родиха на Рафа въ Гетъ, и паднаха чрѣзъ рѣката на Давида и чрѣзъ рѣката на работъ му.

ГЛАВА 22.

И аговори Давидъ Господу думитъ на тази пѣснь въ деньтъ когато го близави Господъ

б Гл. 20; 19. з Ст. 8. Гл. 3; 7. 1 Цар. 10; 26. 11; 4. и Виж. Втор. 21; 23. 1 Цар. 10; 24. 1 Цар. 31; 11—13. 1 Цар. 18; 3. 1 Цар. 31; 10. 20; 8, 15, 42. 23; 18. и Исх. Нав. 18; 28. Гл. 3; 7. и Виж. Исх. Нав. 7; 26. ас Гл. 6; 17. Гл. 24; 25.

и Гл. 18; 3. 1 Цар. 16; 9. 3 Цар. 11; 36. 15; 4. 1 Лѣт. 20; 8. Псал. 132; 17. 1 Лѣт. 20; 4. 1 Лѣт. 11; 29. 1 Лѣт. 20; 5. 1 Лѣт. 20; 6. Исх. 15; 1. Сжд. 5; 1. Псал. 18, надписетъ. 34; 19.